

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra De, der tog hjemmefra 2

Citation: Larsen, Karl: "De, der tog hjemmefra 2: Forvalterfarmeren og hans Hustru. En Københavner paa Trampen. Den Fynske Husmandssøn Poul Jørgensen", i Larsen, Karl: *De, der tog hjemmefra 2: Forvalterfarmeren og hans Hustru. En Københavner paa Trampen. Den Fynske Husmandssøn Poul Jørgensen*, Gyldendalske Boghandel. Nordisk Forlag, 1912-1914, s. 139. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_13-shoot-idm140369699857168/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: De, der tog hjemmefra 2: Forvalterfarmeren og hans Hustru. En Københavner paa Trampen. Den Fynske Husmandssøn Poul Jørgensen

som begik de værste Udskejelser, og Følgerne blev, at han blev Idiot tilsidst, han var Konge over saadan Mænd som Heiberg og andre, der skrev og talte om Frihed; vel havde han Raadgiver men hans Underskrift skulde til, og med andre Ord saa snart Navnet Christian den 7de stod under Dommen, stod den ved Magt. — Historien gemmer flere af saadan mørke Blade, som man helst skulde lade fare; men Historien giver os tillige Begreb om, hvorledes vi har at forholde os, naar der kommer Tilstande, hvor det er nødigt at tage fat med paa Roret.“

I hvad Retning Valdemar kunde ønske, at der blev „taget fat med paa Roret,“ forstaar man allerede af hans Bemærkning om, at han „sætter [sidder] i Omaha, Friheds-Bladet „Den Danske Pioneer“s Hjem.“ Gennem „Pioneren“ har han „set de hjemlige Rystelser, og hvilket jeg haaber ikke maa lægge sig, førend Arbejderen har naaet sit Maal, og det vil vel ogsaa ske, naar bare der er Enighed.“

Som erfaren Mand fra Amerika kan han allerede belære om, at „Demokrat [og Demokrat] er to Ting; thi man kan være Demokrat for sig selv og kuns leve for at faa mere i Løn, og for det andet Demokrat, som det er her ovre: Du er fri i et og alt, og Du kan handle, som Du selv vil. Hvad Du synes, der er det bedste, det kan Du frit skrive og tale om. Her gives ngen „Injurier“, thi det vilde være latterligt, hvis to Modstandere Dagen efter Kampen skulde i Retten. Men naturligvis, sige og skrive, hvad der [er] Usandhed, er her Grænse for; men har en af Kandidaterne en eller anden Fortid, Kors, hvor den bliver gennemhamret paa Talerstolen, ja, med saadan Ord:

Han er Landets værste Røver! Han har stjaalet Landets Penge! o. s. v.“

— Med en dekorativ Streg afslutter Valdemar den almindeligere politiske Del af sin Skrivelse og gaar over til at fortælle, hvorledes han og hans Barn-
domsven fra Adelgade i København, ligeledes Maler-
svend Julius Hansen „for at komme til Omaha har
passeret Mississipi River og Missouri ditto. Omaha
ligger ved sidstnævnte. I kan tro, at her er noget
at se, og jeg kan fortælle Eder Historier, som baade
er „grinagtige“ og „alvorlige“, hvilket jeg mundtligt
skal fortælle for Eder ved Lejlighed en Gang. Jeg
haaber nu, at I vil besvare mig disse Linjer hurtig
muligst og skrive, at Danmark nu er blevet Repu-
blik?????“ — Men „naar I næste Gang hører fra
os, bliver det ganske vist fra Californien.“

Valdemars „store Lyst til at se mig omkring,“ som
han andet Steds kalder det, har gjort ham det for
trangt i Omaha til Trods for „Frihedsbladet“ og hans
demokratiske Oplevelser; sammen med Kammeraten
hjemme fra sætter han sig det Maal at naa saa langt
igennem Amerika, som det er muligt, lige til Stille-
havskysten.

Han kommer ogsaa af Sted, om end noget senere
end paaregnet og uden sin Ven Julius, der allerede
tidligere har kunnet begive sig paa Vej.

En lille Samling paa 17 Breve — fra 20. Septbr.
1885 til 8. September. 1888 — til Moderen og Sø-
skende i København og en sammenhængende „Rejse-
skildring“, der er bleven til i mindre Partier, som
efterhaanden sendtes til Hjemmet, viser hele Turens